

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 listopada 2015 roku E. K. działając w imieniu małoletniego syna G. S., wniosła o zasądzenie alimentów od pozwanego P. S. na rzecz małoletniego w wysokości po 2.500 zł miesięcznie.

Pozwem z dnia 22 grudnia 2015 r. E. K. wniosła o zasądzenie alimentów na jej rzecz od pozwanego P. S. w kwocie po 1.500 zł miesięcznie.

Powyższe postępowania zostały połączone do wspólnego rozpoznania.

Pozwany uznał powództwo w zakresie alimentów na małoletniego do kwoty po 600 zł miesięcznie oraz wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016 r. przedstawicielka ustawowa zmodyfikowała swoje stanowisko wnosząc o zasądzenie alimentów od pozwanego P. S. na rzecz małoletniego powoda G. S. w wysokości po 1.500 zł miesięcznie.

Strony podtrzymały swoje stanowisko do końca postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni G. S., ur. (...), ma obecnie 5 lat, uczęszcza do przedszkola. Małoletni zamieszkuje wraz z matką w wynajmowanym mieszkaniu. Przedstawicielka ustawowa wskazuje, iż miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi 1986 zł miesięcznie, na co składają się następujące kwoty: 600 zł tytułem wyżywienia, 500 zł tytułem kosztów ubrania i środków czystości, 100 zł tytułem kosztów rozrywki małoletniego, 30 zł tytułem kosztów wyprawki, 100 zł tytułem kosztów leczenia oraz 750 zł tytułem udziału małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania. Jak wyjaśniła przedstawicielka, ustawowa pozwany nie utrzymuje kontaktu z małoletnim oraz nie czyni na jego rzecz żadnych prezentów.

E. K., ur. (...) jest w wieku 39 lat, posiada wykształcenie zawodowe fryzjerskie, obecnie pozostaje bez pracy. Utrzymuje się z zasiłków i alimentów na rzecz małoletniego. Powódka jest mężatką, pomiędzy stronami nie toczy się postępowanie rozwodowe. E. K. posiada troje dzieci, małoletniego powoda ze związku z pozwanym oraz dwoje pełnoletnich dzieci z innego związku. W sierpniu 2015 roku wykryto u niej raka szyjki macicy i w związku z tym faktem, podjęła decyzję zwolnienia się z wykonywanej wówczas pracy, ze świadczenia której jak podaje otrzymywała wynagrodzenie w kwocie ok. 5.000 zł miesięcznie. Ma orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności. Nie posiada żadnego majątku, nie ma żadnych długów ani kredytów. Wycenia swój miesięczny koszt utrzymania na kwotę 700 zł na co składa się kwota 300 zł tytułem wyżywienia oraz 400 zł tytułem kosztów odzieży i środków czystości.

P. S., ur. (...), ma 26 lat, posiada wykształcenie podstawowe bez zawodu. Obecnie mieszka i pracuje w Anglii. Jak podał z tytułu świadczonej pracy otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1.400 (...) miesięcznie. Pozwany ma jedno dziecko. Zamieszkuje wraz z matką i jej partnerem w wynajętym domu w L., dopłaca do utrzymania domu kwotę 400 (...) miesięcznie. Nie posiada żadnego majątku, nie ma żadnych długów ani kredytów.

W niniejszej sprawie zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe z zeznań zgłoszonych przez strony świadków.

Świadek K. M. córka powódki, potwierdziła, że powódka obecnie nie pracuje, z uwagi na chorobę. Wcześniej sprzątała w prywatnym domu. Świadek W. S. córka powódki i M. M. zięć powódki podobnie potwierdzili, że E. K. choruje na raka i nie może podjąć pracy. Obecnie utrzymuje się z pomocy udzielanej jej przez pozwanego oraz jej rodziców i córki. Mieszka w mieszkaniu, gdzie głównym najemcą jest pozwany.

Świadek P. N. znajomy stron również zeznał, że powódka obecnie nie pracuje i utrzymuje się z zasiłków oraz alimentów płaconych na rzecz małoletniego przez pozwanego. Świadek zeznał również, iż przed wyjazdem z Polski pozwany zarabiał ok. 4.000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dołączonych dokumentów, a nadto wyjaśnień stron i zeznań świadków. Sąd uznał wyjaśnienia E. K. za niewiarygodne w zakresie dotyczącym kosztów utrzymania małoletniego powoda oraz otrzymywanego przez nią wynagrodzenia za pracę w okresie przed wykryciem choroby. Podane przez nią kwoty stoją w sprzeczności z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego. Wysokość wydatków rzekomo ponoszonych przez powódkę wielokrotnie przewyższają budżet którym ona dysponuje, co przy jednoczesnym wskazaniu przez nią, iż nie posiada żadnych długów, prowadzi do konkluzji, iż wskazane przez nią kwoty są znacznie zawyżone. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na zeznaniach świadków, które w pełni uznał za wiarygodne. W pozostałym zakresie wyjaśnienia przedstawicielki ustawowej oraz wyjaśnienia pozwanego Sąd uznał za wiarygodne i w pełni zasługujące na wiarę.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, a szczególnie zeznania świadków są wiarygodne, jako w przeważającej mierze spójne ze sobą zasługują na wiarę. Przedstawione dowody logicznie łączą się w spójną całość, wzajemnie się nie wykluczają.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W zakresie dotyczącym zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego powoda pozwanego należy wskazać, iż zgodnie z art. 133 §1 kro rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. W przedmiotowej sprawie małoletni uprawniony do alimentacji nie może żadną miarą samodzielnie się utrzymać. Jest małym dzieckiem pozostającym pod opieką matki, którego potrzeby stają się z wiekiem coraz większe, a jego utrzymanie wymaga coraz większych nakładów finansowych. W związku, z czym świadczenia alimentacyjne względem niego są uzasadnione. Matka poprzez osobistą opiekę i zaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych spełnia częściowo ten obowiązek.

Dyspozycja art. 135 § 1 kro określa, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Odnosząc się do pierwszego kryterium należy uznać, iż usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi i stanowi zdrowia. Katalog usprawiedliwionych potrzeb życiowych jest sprawą indywidualną. W przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę, że mamy do czynienia z dzieckiem, które ciągle się rozwija, małoletni jest w takim wieku, kiedy szybko rośnie, efektem czego jest zwiększony koszt jego utrzymania.

Z racji wieku małoletniego, przedstawione przez przedstawicielkę ustawową wyliczenia, co do kosztów utrzymania dziecka są, zdaniem Sądu zawyżone. W świetle przedstawionych potrzeb małoletniego Sąd uznał kosztorys przedstawiony przez E. K. za nieadekwatny do potrzeb dziecka w tym wieku. W ocenie Sądu kwoty wskazane przez powódkę mocno odbiegają od rzeczywistości, przede wszystkim nie sposób przyjąć, iż miesięczny koszt zużycia prądu w dwuosobowym gospodarstwie domowym wynosi 600 zł miesięcznie, gdyż doświadczenie życiowe wskazuje, iż jest to kwota około 100 zł miesięcznie, nadto kwota 400 zł miesięcznie tytułem opłaty za wodę jest w ocenie Sądu wygórowany, gdyż doświadczenie życiowe wskazuje, iż miesięczny koszt zużycia wody dla dwóch osób nie powinien przekroczyć 150 zł. Zważając na powyższe Sąd ustalił, iż rzeczywisty koszt utrzymania małoletniego powoda wynosi 1100-1200 zł miesięcznie, na co składają się następujące kwoty: 600 zł tytułem kosztów żywienia, 100 zł tytułem kosztów odzieży i środków czystości, 30 zł tytułem kosztów wyprawki, 100 zł tytułem kosztów leczenia oraz 300 zł tytułem udziału małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania.

Przechodząc do drugiej przesłanki określającej wysokość świadczeń alimentacyjnych, tj. możliwości zarobkowych pozwanego należy wskazać, iż pozwany obecnie pracuje i zarabia w Anglii a nadto jak sam wskazuje nie planuje wracać do Polski, w związku z czym jego możliwości zarobkowe są stosunkowo wysokie. Zważając na znacznie większe

możliwości zarobkowe pozwanego od powódki Sąd uznał, iż winien on w większym stopniu ponosić finansowy ciężar utrzymania małoletniego, szczególnie, iż nie dokłada osobistych starań do wychowania małoletniego.

Reasumując powyższe Sąd uznał, iż kwota po 800 zł miesięcznie tytułem alimentów odpowiada zarówno uzasadnionym potrzebom małoletniego powoda jak i możliwościom finansowym pozwanego.

W zakresie dotyczącym alimentów zasądzonych na rzecz powódki E. K. należy wskazać iż, zgodnie z art. 27 kro oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Jak wynika z utartych poglądów doktryny wyrażony w art. 27 kro obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny ma charakter alimentacyjny i wchodzi w zakres szerzej nakreślonych, wynikających z treści art. 23 kro, obowiązków wzajemnej pomocy oraz współdziałania dla dobra rodziny. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 5 października 1982 r., III CZP 38/82, OSNCP 1983, nr 2-3, poz. 31, stwierdził, że obowiązek wynikający z art. 27 kro, ma on charakter „swoistego” obowiązku alimentacyjnego; jednak w wytycznych z dnia 16 grudnia 1987 roku, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, Sąd Najwyższy wskazał na jednoznacznie alimentacyjny charakter obowiązku z art. 27 kro. (uchwała SN z dnia 13 lipca 2011 r., III CZP 39/11, Biul. SN 2011, nr 7).

W odniesieniu do świadczeń z art. 27 kro, a więc dokonywanych na rzecz własnej rodziny, obowiązuje zasada równej stopy życiowej. Małżonkowie powinni zatem żyć na takim samym poziomie. Małżonek lepiej zarabiający nie może więc żyć na wyższym stopniu: jeździć dużo droższym samochodem, jadać osobno w droższych restauracjach, korzystać z droższych wczasów itd. W przedmiotowej zaś sprawie ta przesłanka ma kluczowe znaczenie. Pozwany pracuje, zarabia, a powódka jest osobą bezrobotną, nie posiada żadnych dochodów. Ponadto jej stan zdrowia jest znacznie gorszy niż męża. W ocenie Sądu stopa życiowa małżonków jest różna. Nie mieszkają oni wspólnie, powódka sama ponosi koszty utrzymania wynajętego wspólnie mieszkania. Dlatego też w ocenie Sądu została spełniona przesłanka z art. 27 kro.

Reasumując powyższe, Sąd uznał, iż kwota po 500 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz E. K. w pewnym stopniu wyrówna stopę życiową stron postępowania i uczyni zadość regulacji zawartej w art. 27 kro.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany na podstawie art. 333 § 1 kpc.

O kosztach postępowania Sąd orzekł nad podstawie art. 100 kpc oraz 102 kpc, pozwany przegrał w części i w tej części jest zobowiązany do zwrócenia kosztów postępowania, natomiast Sąd uznał, iż zważając na trudną sytuację finansową powódki obciążanie jej kosztami postępowania byłoby niecelowe.

Zważając na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 27 kro, art. 133 kro, art 135 kro, art. 100 kpc, art. 102 kpc oraz art. 333 § 1 kpc.